

Daf Panorama

La Yéchiva Ohavei Toratéha sous l'égide de Rav Israel Abib

Complément à l'étude du Daf Hayomi

Baba Batra, Daf 19

לאסוקי שמעתא – סיכום הלכתי על סדר הדף
(עם לשון השו"ע במודגש)

דף יט

א. נברכת כובסין ב. סד בסיד. ג. סלעים וחול. ד. זרעים מכותל. ה. מי רגלים. ו. חציצה שדעתו לפנותו. ז. גרוגרות ותבן.

א. לא יעשה בריכת המים לשרות בו בגדים לכבסם בצד כותלו של חבירו אלא אם כן הרחיק מהכותל שלשה טפחים ויסוד בסיד (ח"מ קנה, י) ולא אמרו ג' טפחים אלא מן המחמצן שהיא נברכת ששורין בה את הבגדים יום או יומים בצואת כלבים עד שמחמיצין ומסריחין, אבל מן הנדיין שהיא נברכת שכובסין ומשפשפין בה מתוך שהמים נתזין למרחוק צריך להרחיק ד' אמות.

ב. מבואר במשנתנו שהחופר בור או אמת המים ונברכת כובסים סמוך לבורו של חברו צריך להרחיק ג' טפחים וסד בסיד. ולגבי הרחיקת גפת וזבל וכו' מכותל תנן מרחיק ג' טפחים או סד בסיד שאין צריך גם הרחקה וגם סיד מפני שאין היזקו גדול כל כך. והסתפקו בגמרא אם ברישא (לגבי בור) צריך הרחיק ג' טפחים וגם סיד או די באחד מהם (הרחקה לבד או סיד לבד). ואמרו בגמרא פשיטא שצריך הרחקה וגם סיד שאל"כ היה התנא מערב את הרישא עם המציעתא שמרחיק או סד, וכיון שהפרידם התנא מוכח שדינם שונה וצריך ברישא גם סיד, ודחו את הראיה (שהפרידם משום שטעם הנוק שונה) ולא נפשט הספק.

ג. מנתה משנתנו בדברים המעלים הבל ומזיקים לכותל גפת זבל מלח סיד וסלעים, ואילו לענין הטמנה בערב שבת בדבר המוסיף הבל דאסור אמרו שם גפת זבל מלח סיד וחול, ולא הזכירו שם סלעים וכאן לא הזכירו חול. אמר אביי גידי עליו ריעו ולמד זה מזה. ורבא אמר דוקא קתני שאין הדרך להטמין בסלעים שמקלקלים את הקדרה, וכאן לא אמרו חול בנזקי כותל מפני שאין החול מחמם אלא לדבר חם כגון קדרה משא"כ כותל. ומ"מ אם החול לחצריך להרחיקו מפני לחותו.

ד. מרחיקין את הזרעים מהכותל. והקשו בגמרא שהרי מטעם החרישה ומטעם ההשקייה כבר צריך להרחיק מהכותל. ותירצו שזרעו בלא חרישה של מחרשה אלא במפולת יד שחופר במרה ואינו מעמיק כעומק המחרשה. ובענין ההשקייה התנא מארץ ישראל היה שנאמר למטר השמים תשתה מים. ואע"פ ששרשי הזרעים אין מתפשטים לצדדים צריך להרחיק מפני שמחלידין את הקרקע ומעלין עפר תיחוח.

ה. אמר רבה בר בר חנה מותר לאדם להשתין בצד כותלו של חבירו. והקשו עליו דהא קי"ל לא ישתין אדם בצד כותל חבירו אם הוא של לבנים אא"כ הרחיק ממנו ג' טפחים ואם היה כותל אבנים די בהרחקת טפח ואם היו האבנים צחיח סלע משתיין בצדו בלא הרחקה (קנה, ו) ונשאר בתובתא.

ו. חלון שבין בית לבית והמת באחד מהם וטומאה בוקעת לצד שני וסתם החלון עד שנשאר בה פחות מטפח אם בדבר החוצץ מפני הטומאה סתם ה"ז חוצץ והוא שיהיה דבר שאין דעתו לפנותו. לפיכך אם סתם החלון או מיעטו באוכלין שאינן מוכשרין אינן חוצצין שאע"פ שאין מקבלין טומאה והרי הן טהורין דעתו לפנותן היו סרוחין הרי אלו חוצצין (לשון הרמב"ם פט"ו מטומאת מת ה"א. וכ"כ יו"ד שעא, א).

ז. חבית שהיא מלאה גרוגרות סרוחין שאינן מוכשרין ולא ראויין לאכילה ומונחת בחלון ופי החבית כלפי הטומאה שהרי החבית טמאה (שאל"כ היא בעצמה תחצוץ, וה"ה לחבית מתכת) וכן קופה שהיא מלאה תבן סרוח שאינו ראוי לא למאכל בהמה ולא לטיט ולא להסקה ומונחת בחלון אם יכולין הגרוגרות והתבן לעמוד בפני עצמן כשינטל הכלי שהן בו הרי אלו חוצצין ואם לאו אינן חוצצין (שם ה"ב).

Rav Elisha Abib